

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200763
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7822200763.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. I., G.. XX.X.XXXX, E. K. Z. XXX, XXX XX B., zastúpenému LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Tehelná 11, 048 01 Rožňava, IČO: 47 242 795, o zaplatenie sumy 1.490,87 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.3.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.490,87 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.372,42 EUR od 10.11.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej zo dňa 9.11.2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 17.8.2015 Zmluvu č. 00-0002172005, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorých čerpanie a splácanie bolo upravené v zmluve a v obchodných podmienkach. Žalovaný si napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil svoje zmluvné povinnosti a preto postupca v súlade so zmluvou a OZ podaním zo dňa 27.3.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1.490,87 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.372,42 EUR, riadnych úrokov vo výške 97,14 EUR, úrokov z omeškania vo výške 6,31 EUR a poplatkov vo výške 15,- EUR, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradil dlžnú sumu ani čiastočne. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 10.11.2021, t. j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 9.5.2022, v ktorom namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách a charakter nebankového subjektu žalobcu, absenciu náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010Z.z. a na neprijateľné zmluvné podmienky. Zároveň navrhol, aby súd v konaní vykonal dokazovanie rozpisom platieb, ktoré vykonal žalovaný do zosplatnenia pohľadávky, dôkazom o tom, k akému dátumu a v akej

výške sa žalovaný dostal do omeškania s platbami vzhľadom na dodržanie zákonného zosplatnenia spotrebiteľského úveru a dôkazom o doručení výzvy pred zosplatnením žalovanému.

3. Žalobca podaním zo dňa 13.6.2022 reagoval na vyjadrenia žalovaného, v ktorom mal žalobca za to, že predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a venoval sa jednotlivým podmienkam uvádzaných žalovaným. V bode II. sa venoval vyvráteniu námietky jeho aktívnej vecnej legitímácie, v ktorom poukázal na § 17 a § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010Z.z. a v súlade s nimi mal za to, že je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko došlo k postúpeniu už splatnej pohľadávky na subjekt, ktorý od 5.8.2016 je držiteľom oprávnenia na poskytovanie úverov v neobmedzenom rozsahu v zmysle rozhodnutia NBS dostupného na webovej stránke, ktoré rozhodnutie citoval. V bode III. sa venoval náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. V bode IV. sa venoval premlčaniu uplatneného nároku. V najrozsiahlejšom bode V. sa venoval dodržaniu podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB pričom mal za to, že podmienky boli bez pochybností splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol Oznamením zo dňa 27.03.2019 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 912,51 EUR. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejmé, že po tomto dátume neuhradil žiadnu sumu. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškania trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu.

4. Následne žalovaný podaním zo dňa 1.7.2022 zotrval na svojich vyjadreniach a vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

5. Tunajší súd výzvou zo dňa 16.8.2022 vyzval žalobcu, aby špecifikoval žalobu v časti tvrdení o výške dlhu žalovaného a preukázal, že overoval bonitu žalovaného podľa ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.

6. Vo vyjadrení zo dňa 5.9.2022 sa žalobca v jeho úvodnej časti venoval špecifikácii žalovanej sumy. K odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver v podaní zo dňa 6.9.2022 predložil Osvedčenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru, z ktorého vyplýva príjem žalovaného, výška overovaných splátok, ako aj výška novo vzniknutej splátky žalovaného.

7. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa zúčastnili právni zástupcovia strán sporu. Žalobca zotrval na svojich vyjadreniach a na dôvodnosti žaloby.

Žalovaný zotrval na tom, že žaloba je nedôvodná s poukazom na aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. Poukázal na konštantnú judikatúru, a to rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/147/2017 a sp.zn. 7Cdo/26/2017, ktoré hovoria, že podmienky postúpenia pohľadávky z banky na nebankový subjekt, sú neplatné.

8. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to najmä žalobou, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0002172005 (čl. 17-18), osvedčením o elektronickej akceptácii úverovej zmluvy č. 00-0002172005 (čl. 31), obchodnými podmienkami (čl. 19-22), všeobecnými poisťovacími podmienkami (rub čl. 22-30), výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 25.2.2019 (čl. 34) s poštovým podacím hárkom (čl. 35), oznámením o vyhlásení splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 27.3.2019 (čl. 32) s poštovým podacím hárkom (čl. 33) a potvrdením o doručení (čl. 84), platobnou históriou (čl. 38), zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 9.11.2021 (čl. 11 - 15), prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 16), oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2022 (čl. 36, 37), pokusom o zmier zo dňa 14.2.2022 s podacím hárkom (čl. 9), vyjadrením žalovaného zo dňa 9.5.2022 (čl. 59-62), vyjadrením žalobcu zo dňa 13.6.2022 (čl. 79-83), vyjadrením žalovaného zo dňa 1.7.2022 (čl. 93), vyjadrením žalobcu zo dňa 5.9.2022 (čl. 102),

vyjadrením žalobcu zo dňa 6.9.2022 (čl. 111), osvedčením verifikovania bonity a možnosti splácania úveru (čl. 112), ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 17.8.2015 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 2.300,- EUR žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 18,90 % ročne, výška RPMN 21,93 % ročne, priemerná hodnota RPMN bola 15,44 % ročne, výška odplaty 21,21 %, konečná splatnosť 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky, výška mesačnej splátky 53,98 EUR, celková výška 3.932,56 EUR, poplatok za úver 46,- EUR. Žalovaný mal úver splácať v 72 mesačných splátkach v sume 53,98 EUR, vždy v 14. deň v mesiaci.

11. Výzvou zo dňa 25.2.2019 predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 23.2.2019 je v omeškaní so splácaním pôžičky vo výške 179,96 EUR, ktorú je potrebné uhradiť do 5 dní odo dňa vystavenia tejto výzvy. Zároveň bol upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. S podacieho hárku vyplýva, že výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 25.2.2019.

12. V Oznámení o vyhlásení splatnosti a výzve na zaplatenie z 27.3.2019 adresovanom žalovanému predchodca žalobcu uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam neeviduje úhradu splatnej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke č. 00-0002172005 a vyhlásil mimoriadnu splatnosť pôžičky s tým, že dňom doručenia tohto oznámenia sa stáva splatnou pohľadávka. Dlžná suma predstavovala výšku 1.484,87 EUR, ktorá pozostávala z istiny, riadnych úrokov, úrokov z omeškania a nákladov spojených s vymáhaním. S podacieho hárku vyplýva, že oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 27.3.2019. Z potvrdenia o doručení vyplýva, že zásielku žalovaný prevzal dňa 29.3.2019.

13. Dňa 9.11.2021 bola uzavretá písomná zmluva o postúpení pohľadávok medzi Tatra Banka a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Jej predmetom ako to vyplýva z prílohy k tejto zmluve bola aj predmetná pohľadávka voči žalovanému. Postupca oznámil písomne toto postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 12.11.2021.

14. Z platobnej histórie mal súd nesporne preukázané, že žalovanému bola poskytnutá suma 2.300,- EUR a posledná platba realizovaná dňa 26.11.2018. Z nerozporovaného tvrdenia žalobcu mal súd za to, že žalovaný na úver uhradil sumu 2.151,68 EUR.

15. Z iných sporov žalobcu na tomto súde, je súdu známe, že žalobca má od Národnej banka Slovenska povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu od 15.8.2016.

16. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára :

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 266/2005 Z.z.), zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

23. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z.z. dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

24. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z.z. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

28. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, písm. b) ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. Žalovaného možno s určitou považovať za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právneho predchodcu žalobcu možno považovať za dodávateľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu je teda potrebné pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku, úprava ktorých je obsiahnutá v ust. § 53 OZ a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa 17.8.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.300,- EUR. Výška úrokovej sadzby bola 18,90 % ročne, výška RPMN 21,93 % ročne, priemerná hodnota RPMN bola 15,44 %. Žalovaný mal úver splácať v 72 mesačných splátkach v sume 53,98 EUR. Konečná splatnosť úveru bola 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky a termín splatnosti splátky 14. dňa v príslušnom mesiaci.

34. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom.

35. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ku 9.11.2021, ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. Z § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že predmetom postúpenia sú len pohľadávky zo strany banky, resp. ich časť, ktoré sú už splatné. Banka mala oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca predložil výzvu pre mimoriadnu splatnosťou úveru zo dňa 25.2.2019 adresovanú žalovanému, v ktorej mu oznámil, že je v omeškaní aj s predmetnou pohľadávkou. Uvedený list mal byť podaný na poštovú prepravu dňa 25.2.2019 podľa poštového podacieho hárku (čl. 34). Z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzve na zaplatenie datovaným dňom 27.3.2019 adresovaným žalovanému, oznámil žalovanému, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy. Uvedený list mal byť podaný na poštovú prepravu dňa 27.3.2019 podľa poštového podacieho hárku (čl. 33) a podľa potvrdenia o doručení doručený žalovanému dňa 29.3.2019 (čl. 84).

37. Pokiaľ sa vo veci jedná o tzv. bankový úver, je náležité v danom prípade aplikovať na prejednávany spor § 92 ods. 8 ZoB, z ktorého vyplýva, že ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru

za podmienky, že a) klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru alebo úrokov alebo ich časť, b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

38. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaný neplnil riadne a včas svoj dlh a bol v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní (posledná úhrada realizovaná dňa 26.11.2018).

39. Ustanovenie § 525 OZ určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky popri všeobecných uvedených v Občianskom zákonníku, za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená. Tieto skutočnosti považoval súd za zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, prípadne ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnenie zákonných podmienok, ktoré splnené neboli, ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

40. Písomná výzva banky dlžníkovi je obligatónym predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

41. Žalobca v danom prípade predložil súdu potvrdenie o doručení, ktoré preukazuje doručenie oznámenia o vyhlásení splatnosti do dispozičnej sféry žalovaného dňa 29.3.2019 (čl. 84).

42. Písomné oznámenie banky žalovanému o postúpení pohľadávky z 12.11.2021 nie je výzvou, ako má namysli označené zákonné ustanovenie (§ 92 ods. 8 ZoB) a ani ju nenahrádza, a to aj napriek tomu, že by bolo preukázané odoslanie a jeho doručenie žalovanému.

43. Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie zo strany pôvodného veriteľa zo dňa 27.3.2019, tento právny úkon je zosplatnením úveru a nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Ak mala byť takouto výzvou posledná výzva na zaplatenie z 25.2.2019, žalobca nepreukázal ani odoslanie tejto výzvy žalovanému a už vôbec nie skutočnosť, že by sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca v zosplatnení z 27.3.2019 síce uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam nebola zo strany žalovaného evidovaná úhrada splatnej pohľadávky zo zmluvy, uvedené konštatovanie v oznámení o zosplatnení úveru v danom prípade nemôže nahradiť skutočné preukázanie samostatnej výzvy predchádzajúcej zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, na základe ktorej by mal veriteľ vyzvať dlžníka na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozorniť na možnosť zosplatnenia úveru.

44. Žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok, vyžadovaných zákonom pre zosplatnenie pohľadávky, keď nepredložil súdu žiaden dôkaz, preukazujúci doručenie výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ do sféry dispozície žalovaného. Nedodržanie zákonom stanoveného postupu znamená, že veriteľ využil právo na zosplatnenie pohľadávky v rozpore so zákonom a na takéto zosplatnenie nemožno prihliadať. Súd má za to, že žalobca nepreukázal, že došlo k riadnemu zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ ale nastala až konečná splatnosť celého úveru, a to dňa 14.8.2021, teda ešte pred postúpením pohľadávky.

45. V spore bolo preukázané, že žalovanému zasielaná výzva podľa § 92 ods. 8 ZoB, za ktorú možno v danom prípade považovať Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 27.3.2019 (čl.32). Z označeného ustanovenia ZoB v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Z uvedeného ustanovenia vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú

výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn.1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca zaslanie takejto výzvy žalovanému preukázal. Vychádzajúc zo správnej aplikácie a interpretácie ust. § 53 ods.9 OZ, interpretáciou a aplikovaním ust. § 92 ods. 8 ZoB, súd dospel k záveru, že nedošlo k predčasnému zosplatneniu úveru ale nastala konečná splatnosť a to ešte pred postúpením pohľadávky na žalobcu.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, a teda nejednalo sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené. Nejedná sa teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ.

47. V kontexte s vyššie uvedeným právnym záverom súd preto posudzoval aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia spomínanej zmluvy.

48. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

49. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

50. V danom prípade žalobca mal povolenie od NBS na poskytovanie spotrebiteľských úver a konečná splatnosť úveru podľa zmluvy nastala až 14.8.2021, za situácie keď súd vyhodnotil predčasné zosplatnenie úveru ako absolútne neplatný právny úkon znamená to, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bol úver splatný a preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok nie je v rozpore s týmto zákonným ustanovením, a teda je platná podľa § 39 OZ.

51. Súd sa prvotne zaoberal otázkou premlčania. Pri určení začiatku plynutia premlčacej doby bolo potrebné vyriešiť otázku, či je zročný celý dlh, alebo iba jednotlivé splátky (§ 103 OZ). V danej veci žalobca nepreukázal, že by žalovaného upozornil na uplatnenie práva úver zosplatiť v lehote nie kratšej ako 15 dní predložením konkrétneho listinného dôkazu. Súd teda musel konštatovať, že zosplatenie nebolo uskutočnené v súlade so zákonom, a teda žalovanému zostalo právo splácať poskytnutý úver v splátkach v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy. Súd pri posudzovaní premlčania vychádzal z toho, že premlčacia doba plynie pri jednotlivých splátkach samostatne, odo dňa ich zročnosti. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Zročnosť prvej splátky nastala podľa zmluvy dňa 14.9.2015 a zročnosť poslednej splátky dňa 14.8.2021. Žaloba bola podaná na súd 22.3.2022. Z uvedeného je zrejmé, že u splátok splatných pred 14.4.2019 (t.j. u 3 splátok) došlo k premlčaniu, a teda nie je možné ich žalobcovi priznať.

52. Súd podrobil súdnej kontrole zmluvu o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré uvádza žalovaný. Tieto jeho tvrdenia považuje za účelové. Súd však dospel k názoru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to jednak s poukazom na § 11 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. pre absenciu nižšie uvedenej náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z. a tiež z dôvodu podľa § 11 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z.z.

53. Súd konštatuje, že medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy v čl. II bod 11 v znení, že zmluva

trvá po dobu trvania práv a povinností zmluvných strán podľa tejto zmluvy. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky.

54. Najvyšší súd SR v uznesení so sp. zn. 1 Cdo/167/2021 zo dňa 27.04.2022 vo vzťahu k absencii náležitosti Zmluvy vyžadovanej § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. ustálil, že: „V posudzovanom prípade, hoci len samotná v zmluve explicitne uvedená formulácia doby trvania úveru („do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa Zmluvy“) bola aj podľa dovolacieho súdu nejasná a nedostatočná, na splnenie požiadavky podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.4.2018. No súčasne sa dovolací súd domnieva, že z celkového obsahu konkrétnych zmluvných dojednaní medzi stranami bolo možné zistiť údaj o dobe, či dĺžke trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okamih, dokedy je spotrebiteľ povinný najneskôr splatiť úver, termín konečnej splatnosti zmluvy údaj 5/2025 (máj 2020), tento údaj zároveň odpovedal údaju 120-tich mesačných splátok od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 21.4.2015, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.6.2015 a splatnosťou ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. Preto podľa dovolacieho súdu, i bez explicitného uvedenia údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. v konkrétnom prípade doba trvania úveru: 120 mesiacov), je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere primeraným a zrozumiteľným spôsobom, nepripúšťajúcim pochybnosti aj z perspektívy tzv. priemerného spotrebiteľa, obsahovala informáciu pre spotrebiteľa o dobe (či čase) jej trvania v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.4.2018 vo svetle eurokonformného výkladu článku 10 ods. 2 písm. c) smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, a tak umožňovala spotrebiteľovi v čase podpisu zmluvy poznať časový rozsah záväzku.“. Vzhľadom na vyššie uvedené závery dovolacieho súdu, súdu neostávalo iné ako posúdiť, či predmetná zmluva obsahovala informáciu pre spotrebiteľa o dobe (či čase) jej trvania v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. a umožňovala spotrebiteľovi v čase podpisu zmluvy poznať časový rozsah záväzku.

55. Podľa názoru súdu z celkového obsahu konkrétnych zmluvných dojednaní nebolo možné zistiť údaj o dobe, či dĺžke trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala ako okamih, dokedy je spotrebiteľ povinný najneskôr splatiť úver, termín konečnej splatnosti ako 72 mesiacov a neobsahovala údaj o splatnosti prvej splátky len údaj o splatnosti ďalších splátok vždy 14. dňa v mesiaci. Pričom údaj o splatnosti prvej splátky súd zistil z obchodných podmienok bod 1.6. Takto určená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti je aj pre priemerného spotrebiteľa určená nezrozumiteľne a pripúšťa pochybnosti pri ich určení.

56. Súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. pre nedostatočné overenie bonity žalovaného. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti pretože, žalobca nemal preukázaný príjem a výdavky žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca na preukázanie tejto skutočnosti predložil len osvedčenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru, v ktorom je uvedený čistý príjem žalovaného, výška overovaných splátok, ako aj výška novo vzniknutej splátky žalovaného a celkové splátky klienta. Ako zdroj týchto informácií sú uvedené interné zdroje. Tento jediný dôkaz nemôže súd považovať ako dostatočný dôkaz na preukázanie bonity žalovaného, keďže žalobca neuviedol a ani nepreukázal z akých zdrojov mal tieto informácie.

57. Súd teda v danom prípade dospel k záveru, že žalobca napriek predchádzajúcej výzve súdu nepreukázal, aby pri uzavretí predmetnej zmluvy jeho predchodca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou. Žalobca nepreukázal, aby nejakým spôsobom preveroval príjmy a výdavky žalovaného. Zákonodarcu pritom jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalší) zo

dňa 18.12.2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úvery schopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019. Poukázať možno aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-679/18 z 5.3.2020, podľa ktorého článku 8 a 23 Smernice 2008/48/ES z 23.4.2008 sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v čl. 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodíť dôsledky, ktoré z porušenia povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve.

58. Každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti.

59. Záver súdu vo vzťahu k nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa nemôže byť pre žalobcu prekvapujúci a neočakávaný, keďže v mnohých rozhodnutiach všeobecných súdov dôsledok nesplnenia povinnosti bol vyslovený. Len na margo viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019 je ohľadom nutnosti náležite posúdiť bonitu spotrebiteľa, súd druhej inštancie uvádza: „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovanej hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaná výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

60. Keďže súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a k neplatnému zosplateniu predmetného, žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len bezúročne splátky, ktoré nadobudli zročnosť a nedošlo k ich premičaniu. Žalovaný v konaní nijako nespochybnil, že mu bola poskytnutá suma 2.300,- EUR a na úver zaplatil do podania žaloby sumu 2.151,68 EUR. Preto súd žalobcovi priznal len sumu vo výške 148,32 EUR, ktorá suma prestavuje 4 splátky splatné odo dňa 14.5.2021 do dňa 14.8.2021 a v prevyšujúcej časti pre konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalobu zamietol.

61. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

62. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

63. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom po 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

64. Žalobcovi patrí aj úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 OZ v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ako už bolo uvedené, nie sú premičané splátky od 14.4.2019. Dlžnú sumu súd ako rozdiel poskytnutého úveru a zaplatenej časti úveru, ktorá suma 148,32

EUR predstavuje tri splátky vo výške 31,94 EUR a jednu splátku vo výške 20,56 EUR za obdobie od 14.8.2021 do 14.5.2021. Pričom veľkosť jednej splátky ustálil na sumu 31,94 EUR (2.300,- EUR : 72 splátok). Súd nemohol žalobu prekročiť a priznať úrok z omeškania aj za predchádzajúce obdobie. Preto bol úrok z omeškania z takto určenej dlžnej sumy 148,32 EUR žalobcovi priznaný až od 10.11.2021 do zaplata. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

65. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,10 %. Žalovaný, ktorý mal úspech v prevažnej časti uplatneného nároku, a to v rozsahu 90,05 %. Žalobca mal úspech iba v rozsahu 9,95 %, a preto súd priznal žalovanému pomernú náhradu trov konania vo výške 80,10 % (90,05 % - 9,95 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.